

fortaltes, at der dengang var udbrudt et alvorligt Slagsmaal mellem Bølgerner af Landbostanden, Bønderne og Kjøbstadbefolkningen i Skive, efterat nemlig en Bønde havde slaaget en Haandværksvend i Kjøbstaden, og der tilføiedes, iblandt Andet, at en Gaardmand, som var greben med en Sabel, var bleven arresteret; thi ihvorvel han rigtignok erklærede, at han havde fundet Sablen paa Veien, gif Beretningen dog ud paa, at dette Foregivende ikke var rigtigt, og den tog heraf Anledning til at fremhæve det fortrinnsviis Uhyggelige ved, at man saaledes endog forsætlig bevæbnet havde indfundet sig paa Valgstedet. Jeg veed altsaa ikke, om det virkelig ubetinget kan siges, at i ingen Valgkreds have saadanne Voldsomheder fundet Sted som de, der forefaldt i Ringsted; men selv om disse fibstnævnte Valgscener vare aldeles enestaaende, forekommer det mig, at den hele Fremgangsmaade, der her bringes i Forslag, er høist uheldig og mislig; thi naar Loven skal gaae igjennem for, som den ærede Rigsdagsmand yttrede, da han indbragte Lovforslaget, at „forebygge fremtidige Excesser af lignende Art“, eller forat den, som han for et Dieblis siden sagde, kunde blive „en skarp Advarsel,“ og da altsaa til en Straf for Ringsted, saa synes jeg dog rigtignok, at Loven ikke burde vare længere end den Tid, hvori de Vælgere, som havde begaaet de paaanførte Uordener, opholdt sig paa Valgstedet; naar de flyttede derfra eller bortdøde, burde de ikke-skyldige dog ikke længer lide derunder, og saa burde Valgstedet altsaa atter flyttes til Ringsted. Dersom da Loven skal gaae ud paa at statuere en saadan Straf for Ringsted, saa kunde man maaskee imødesee, at Forslagsstilleren ikke heller vil glemme den Maade, hvorpaa man i forrige Aarhundrede var sig ad i National-Conventet, naar man der straffede en eller anden Commune, hvormed man var misforngiet, idet man nemlig der drog Omforg for ret isinesalbende at kundgjøre Straffen for andre Communer; jeg mener, at man i saa Tilfælde burde kundgjøre for alle andre Communer, at det i Ringsted foregaaede Valg havde givet en saadan Anledning til Straf, thi jeg troer, oprigtigt talt, ingenlunde, at man alle Steder her i Landet saa nøie har lagt Mærke til de ved Valget i Ringsted be-

gaaede Uordener, hvor beklagelige disse end maatte være for de Paagældende.

N. Sage: Efter at den ærede Forslagsstiller offentlig har fremført sin Klage imod en Deel Beboere i Ringsted, haaber jeg, at han har opnaaet sin Hensigt og at han vil tage sit Lovforslag tilbage (Müller: Nei!), og steer det ikke, haaber jeg, at det ærede Thing vil vise det tilbage. Det er en meget stor Ret, vi her i Rigsdagen have, til at foreslaae Love, det er en saa stor og saa væsentlig Ret, at den kun bliver af den rette Værdi, naar vi ikke uden i høist nødvendige Tilfælde og i vel overveiede og vigtige Sager benytte den. Dersom vi ikke anstille en saadan Overveielse, men vi altfor ofte og uden den fornødne Sparsomhed her komme frem med Lovforslag, saa tvinge vi Regeringen til i mange Tilfælde at anvende det kongelige Veto, over hvis hyppige Anvendelse vi i sin Tid saameget have klaget; men Grunden til Klager over dets Anvendelse vil bortfalde, naar vi selv misbruge Retten til at fremkomme med Lovforslag. Naar nu den ærede Forslagsstiller har ført os ind i denne Sag, og som et Middel, der skal være nyttigt for Valgkredsen i det Hele, foreslaaer en anden Valgplads — jeg kunde maaskee sige Valplads — saa troer jeg ikke, at hans Hensigt vil opnaaes. Det ærede Medlem vil forebygge lignende Excesser i Fremtiden ved at flytte til Nordrup, men indseer han da ikke, at hans Venner i Ringsted ville følge ham til Nordrup, og at de ville møde der dobbelt forbittrede, fordi de have en længere Vej at tilbagelægge. Efter hvad jeg hører her idag — Sagen har hidtil været mig ubekjendt — skal der være foresaldet grove Excesser ved denne Valghandling. Det glæder mig imidlertid at see det ærede Medlem heel og holden, ligesom det andet ærede Medlem (Alberti), der har været med ved denne Valghandling. Den ærede Forslagsstiller udretter Intet ved at flytte fra Ringsted til Nordrup, selv om det var rigtigt at ville udrette Noget i denne Sag, hvilket jeg paa det Allerbestemteste maa benegte. Jeg betvivler ikke det ærede Medlems Tapperhed, men han vil dog ikke forlange, at han, fordi han flytter til Nordrup, skal kunne sige: Jeg